

Sygn. akt IV CSK 27/06

POSTANOWIENIE

Dnia 2 marca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku T. Z.
przy uczestnictwie J. S. i in.,
o zmianę postanowienia Sądu Rejonowego w W.
z dnia 6 kwietnia 2004 r., o stwierdzenie nabycia spadku po S. Z.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 marca 2006 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie
od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 8 września 2005 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 8 września 2005 r. oddalającego apelację wnioskodawczynie T. Z. od orzeczenia, którym oddalono jej wniosek o zmianę prawomocnego postanowienia o stwierdzenie nabycia spadku, skarżąca zawarła następujące stwierdzenie: „stosownie do art. 398⁴ pkt 3 k.p.c. wnioskodawca wnosi o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniając to tym iż w imię zasad praworządności wola każdego spadkodawcy wyrażona zgodnie z prawem winna być respektowana co w niniejszej sprawie nie miało miejsca na skutek błędnej wykładni wyżej wskazanych przepisów przez Sąd II instancji”.

Sąd Najwyższy, badając dopuszczalność skargi, zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać obok wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania także jego uzasadnienie. Prawidłowa wykładnia tego przepisu wymaga uwzględnienia treści art. 398⁹ § 1 k.p.c., według którego Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania bądź też skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wyraźny związek, jaki zachodzi między wymienionym wymaganiami stawianym przez ustawodawcę skardze kasacyjnej, a instytucją tzw. przedsądu, w ramach którego Sąd Najwyższy bada, czy zachodzą przesłanki określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c., prowadzi do wniosku, że dla spełnienia wymagania uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie jest wystarczające odwołanie się przez stronę skarżącą do jakichkolwiek okoliczności, które jej zdaniem przemawiają za takim rozpoznaniem. Jedynie wyraźne odniesienie się do co najmniej jednej z przesłanek, o których mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c., i przedstawienie argumentacji przekonującej, że przesłanka taka w istocie w sprawie zachodzi, stanowi zadośćuczynienie obowiązkowi wynikającemu z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Celem wprowadzenia tego obowiązku jest bowiem umożliwienie stronie skarżącej wykazania, że jej skarga

powinna zostać rozpoznana, a to może nastąpić jedynie wówczas, gdy przynajmniej jedna ze wspomnianych przesłanek w sprawie występuje (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05, jeszcze niepublikowane).

Wniosek powyższy wspiera utrwalone stanowisko judykatury, która w poprzednim stanie prawnym przyjmowała, że okoliczności uzasadniające przyjęcie kasacji do rozpoznania, które skarżący miał obowiązek przedstawić na podstawie art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., musiały wprost nawiązywać do przesłanek wskazanych w art. 393 k.p.c., gdyż według tego przepisu, to właśnie ich brak w sprawie upoważniał Sąd Najwyższy do odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania. Wprawdzie obowiązujący obecnie art. 398⁹ § 1 k.p.c. określa podstawy przyjęcia skargi do rozpoznania, a nie odmowy, jednakże zmiana ta ze względu na swój charakter niewątpliwie pozostaje bez wpływu na aktualność przedstawionego stanowiska.

Przytoczona na wstępie treść uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie nawiązuje do żadnej z przesłanek stanowiących podstawę orzeczenia przez Sąd Najwyższy o przyjęciu skargi do rozpoznania, nie spełnia zatem celu, dla którego wprowadzono to istotne wymaganie skargi kasacyjnej.

W tej sytuacji tylko ubocznie można zauważyć, że ogólnikowe i pozbawione jakiegokolwiek argumentacji jurystycznej uzasadnienie wniosku jest w istocie tylko pozorem uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Brak uzasadnienia tego wniosku oznacza, że skarga kasacyjna wnioskodawczyni nie czyni zadość istotnemu wymaganiu przewidzianemu w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., a to uzasadniało jej odrzucenie jako niedopuszczalnej na podstawie 398⁶ § 3 k.p.c.,